

УДК 122:7.012

ЗАХАРОВА С.О.

кандидат філософських наук,
доцент кафедри промислового і цивільного будівництва,
Запорізького інституту економіки
та інформаційних технологій
(Україна, Запоріжжя) E-mail: arconzr@mail.ua

ВИЗНАЧЕННЯ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ЗАСОБУ ГУМАНІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Досліджуються пріоритетні напрями розвитку дизайнерської діяльності в Україні в умовах постіндустріального суспільства і державні чинники, що здатні вплинути на подальшу спрямованість дизайнерської діяльності; розглядається ряд істотних перешкод на шляху розвитку дизайну в Україні; визначаються основні завдання, які постають на шляху розвитку дизайнерської діяльності в Україні, одним з яких є необхідність в особливих регулятивах і нормах, що будуть визначати діяльність проектування, задавати їй цілі і формулювати закони, враховувати не тільки практику споживання речей, але також і закономірності і механізми їх виробництва; виявляється необхідність розгортання теорії дизайну, яка об'єднує усі сфери життєдіяльності людини, включаючи практичну і творчу діяльність, соціальні комунікації, засоби задоволення вітальних і соціальних потреб, питання відновлення національних традицій, проблеми формування естетичної культури, кінцевим виразником якої є естетичний ідеал суспільства.

Ключові слова: пріоритетні напрями розвитку, дизайнерська діяльність, теорія дизайну, естетичний ідеал суспільства.

Вступ

Розвиток дизайну у сучасному суспільстві визначається двома головними чинниками: з одного боку - стрімким науково-технічним прогресом, з іншого – викликами ним екологічними і соціальними проблемами.

Саме тому головним завданням дизайну є подальший розвиток на засадах людиновимірності – позитивного для людства значення дизайнерського продукту, що визначається передбаченням як позитивних, так і негативних наслідків дизайнерської діяльності; спрямованістю на вироблення валового національного продукту за умов використання екологічно доцільного новаторського дизайну, метою якого є збереження і, по-можливості, виправлення екологічного стану навколишнього середовища; підвищенням творчої складової дизайнерської діяльності, орієнтації на окрему індивідуальність, переходу від «дизайну для всіх» до «дизайну для кожного», що надає можливості самореалізації всім суб'єктам діяльності – дизайнеру, споживачу, глядачу; формуванням гармонійного предметно-просторового, житлового, виробничого, інформаційно-комунікаційного, соціально-

культурного середовища, що забезпечить зростання як матеріальної, так і духовної якості життя населення.

Аналіз досліджень і публікацій

Концепція гуманітарного розвитку України на період до 2020 року, провідним напрямом зазначає гуманітарно цілеспрямоване формування нової якості життя громадян. Згідно з Концепцією, головною метою формування пріоритетних напрямів дизайнерської діяльності в Україні є розвиток дизайну на основі людиноцентризму, як проектної художньо-технологічної діяльності по формуванню гармонійного предметно-просторового, житлового, виробничого, інформаційно-комунікаційного, соціально-культурного середовища, що забезпечить підвищення конкурентоспроможності економіки і зростання якості життя населення [1].

Основними завданнями, котрі постають при визначенні пріоритетних напрямів розвитку дизайнерської діяльності в Україні в умовах постіндустріального суспільства, є:

1) забезпечення ефективності використання дизайну як важливого фактору підвищення якості життя населення, розвиток міського середовища і сільських поселень, транспорту, соціальної сфери, у тому числі освіти, охорони здоров'я і культури;

2) підвищення ефективності застосування дизайну, як фактора забезпечення конкурентоспроможності товарів і послуг підприємств різних секторів економіки, в умовах підвищення значення ергономічності і естетичності в оцінці споживацьких властивостей продукції;

3) сприяння розвитку підприємств сектору дизайну, з урахуванням вкладу послуг з маркетингу і дизайну у структурі додаткової вартості товарів як споживчого, так і виробничого призначення [2].

Зазначені завдання передбачається вирішувати на основі: державної координації організаційних, правових та економічних питань розвитку дизайну; проведенні послідовної протекціоністської політики в галузі дизайну з боку державних структур; комплексної реалізації системи заходів з розвитку національного дизайну за визначеними пріоритетами, згідно з розробленою на їх основі державною програмою [3].

Головними чинниками, що обумовлюють формування пріоритетних напрямів розвитку дизайнерської діяльності в Україні у сучасних умовах можна назвати:

1) проблему гуманізації середовища життєдіяльності людини в умовах розвитку економіки України, яка передбачає використання дизайну для виходу людини з-під влади штучного техносвіту за рахунок гуманізації взаємодії людини і техніки, і вирішує при цьому проблеми екологічності;

2) процеси виробництва, розподілу та споживання товарів, питання утилізації відходів, що осмислюються як система зв'язків, на яку дизайнер безпосередньо впливає своїми рішеннями;

3) питання про співвідношення користі та шкоди від виробництва продукту, що в цілому повинно бути основним професійним орієнтиром у роботі дизайнера;

4) питання продуктивності дизайнерського підходу у вирішення комплексних проблем, що обумовлює необхідність розвитку такої форми дизайн-діяльності як соціальний дизайн (соціодизайн);

5) методологію екодизайну і соціодизайну, що повинна бути направлена як на вирішення конкретних екологічних та соціальних проблем, так і на структурування і оптимізацію видів діяльності, які пов'язані із запобіганням або ліквідацією техногенних чи екологічних катастроф;

6) потребу у терміновій методичній розробці дизайнерського аспекту організації та реалізації виставково-ярмаркової діяльності [4], що приведе до досягнення політичної та економічної ефективності виставково-ярмаркової діяльності, розширення співробітництва на міжнародному та міжгалузевому рівнях, до підвищення конкурентоспроможності продукції українських підприємств;

7) проблему дизайнерського проектування таро-пакувальних засобів продукції, обумовлену наявністю жорсткої міжнародної конкуренції, розумінням значення тари і пакування як візитної картки виробу, розв'язанням проблеми транспортування і складування товару;

8) завдання розвитку теорії і методики дизайну, що пов'язані з питаннями формування в промисловому комплексі асортиментної політики, і повинні забезпечити баланс інтересів усіх учасників системи виробництва та споживання продукції з урахуванням того, що всі вони є суб'єктами діяльності промислово-економічного комплексу, з одного боку, та учасниками соціально-культурних процесів, що відбуваються у суспільстві, з іншого;

9) вирішення питань колористики та декоративно-захисного покриття, оскільки в Україні досі не створено систему колористичного та кольорографічного забезпечення промислових виробів, відсутні служби, що відповідають за асортимент, відсутні дослідження з кольорографії;

10) проблему методичної розробки та впровадження дизайнерського підходу до бізнесової діяльності, що передбачає активну соціально-культурну і економічну позицію дизайнера на всіх етапах створення продукції, як товару, і є ефективною в умовах становлення ринкових відносин для України.

Мета статті. Завданням даного дослідження є визначення головних напрямів саморозгортання вітчизняного дизайнерського дискурсу і позитивних наслідків гуманізації дизайну у суспільстві знань на основі людиновимірності.

Обговорення проблеми

Формування пріоритетних напрямів розвитку дизайнерської діяльності в Україні зіткнулося з рядом істотних перешкод, до яких відносяться:

1) недостатня увага до дизайну при плануванні і здійсненні містобудівної діяльності, що негативно позначається на якості життя населення;

2) недостатня увага до питань дизайну при виконанні замовлень державних і муніципальних органів влади у соціальній сфері, у тому числі у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, транспорту;

3) низький рівень попиту на послуги дизайну підприємствами, пов'язаний з низькою усвідомленістю переваг і можливостей застосування дизайну, застарілим сприйняттям дизайну виключно, як засобу художнього оформлення продукції, що у теперішній час веде до витіснення продукції вітчизняних виробників на світових ринках і знижує конкурентоспроможність економіки країни в цілому.

4) невідповідність вимогам ринку якості і змісту вітчизняної дизайнерської освіти, включаючи середню професійну і вищу освіту, систему додаткової освіти, і як результат - дефіцит кваліфікованих кадрів;

5) низьке залучення дизайнерських підприємств на світовому ринку дизайнерських послуг;

6) обмеженість існуючої у країні інфраструктури розвитку дизайну, що являється у світі важливим інструментом підвищення конкурентоспроможності економіки, інноваційної політики і політики стимулювання розвитку малого підприємництва [5].

Формування основних пріоритетних напрямів дизайнерської діяльності в сучасних умовах в Україні передбачає:

1) розвиток середовищного дизайну міст і сільських поселень. Важливим напрямком підвищення якості життя населення є забезпечення сприятливого міського оточення і оточення сільських поселень. У рамках даного напрямку повинна здійснюватися: розробка генеральних планів комплексного упорядкування міст і регламентів проведення робіт з благоустрою територій, які затверджуються муніципальною владою;

2) розробка методичних рекомендацій і стандартів, пов'язаних з визначенням вимог до планування міського і селищного середовища, у тому числі з забезпечення повноцінної життєдіяльності маломобільних груп населення, адаптованості і безпеки місць перебування дітей з батьками, з урахування у планувальній структурі функціональних елементів, зумовлених зростаючим рівнем автомобілізації, протипожежних планувальних вимог тощо;

3) розробка методичних рекомендацій і стандартів дизайну територій, окремих будинків, споруд для забезпечення безпеки (у тому числі забезпечення безпеки дорожнього руху), зниження злочинності і попередження вандалізму, включаючи розробку відповідних вимог до проектування парків, місць масового відпочинку, подвір'я, автостоянок, велосипедних і пішохідних доріжок, зупинок суспільного транспорту, територій об'єктів соціальної сфери, а також освітлюваності вулиць, зон пішохідного руху і простору, що прилягає до суспільних і житлових приміщень;

4) формування системи розповсюдження дизайнерських практик у сфері розвитку естетики міського середовища. Проведення міжнародних загальноукраїнських, регіональних конференцій і симпозіумів, спеціалізованих виставок, організація міжнародних стажувань сприяє реалізації пілотних

проектів у сфері комплексного упорядкування міського середовища і сільських поселень;

5) сприяння ефективному використанню дизайну у соціальній сфері і на транспорті. Підвищення ефективності охорони здоров'я, освіти, соціального обслуговування, транспорту, установ сфери культури потребує комплексного використання дизайнерських рішень;

6) використання в галузі охорони здоров'я професійних методів дизайну та ергономіки, що сприяють раціональному розміщенню і використанню медичної техніки, дозволяють підвищити гнучкість використання процедурних приміщень, забезпечують підвищення продуктивності праці для медичного персоналу і підвищення комфорту для пацієнтів;

7) формування у сфері освіти розвиваючого предметного середовища, включаючи сукупність ігрових, меблевих, організаційно-просторових та інших елементів, навчального обладнання і навчальних посібників, що відповідають вимогам ергономіки і дизайну дитячих дошкільних установ, установ початкової, середньої і професійної освіти, сприяють здоровому розвитку дітей, зниженню рівня їх захворюваності;

8) сприяння інтеграції інвалідів у соціальне життя. Використання професійних заходів і методів дизайну необхідно для розвитку транспортної інфраструктури, доступної для інвалідів, при формуванні навчального, розвиваючого і оздоровчого середовища для дітей - інвалідів, включаючи обладнання для дітей-інвалідів з порушенням рухомих функцій, що сприяє їх соціальній адаптації і розвитку;

9) використання в установах культури і спорту професійних методів ергономіки і дизайну, що сприяє забезпеченню їх функціонування і підвищенню якості послуг, що надаються цими установами;

10) удосконалення вимог до проектування транспортних засобів, автоматизованих систем управління дорожнім рухом, візуальних комунікацій на транспорті, вимог до установки технічних засобів організації дорожнього руху, що є важливими умовами підвищення ефективності і безпеки транспортних систем. З метою розширення використання методів дизайну у вирішенні задач інфраструктури і соціальної сфери необхідно забезпечити: формування системи постійно поновлювальних каталогів (бази даних) дизайнерських рішень для закладів освіти, охорони здоров'я, культури, соціальної підтримки інвалідів, у сфері транспорту, що розміщуються у мережі Інтернет; включення дизайну і ергономіки у процеси проектування нових і реконструкції існуючих об'єктів соціальної сфери і транспортної інфраструктури;

11) розвиток системи стандартів, що забезпечить урахування вимог ергономіки і дизайну на підприємствах і в організаціях соціальної сфери. У зв'язку з цим, необхідно забезпечити: затвердження на основі міжнародних стандартів (розроблених у т.ч. Міжнародною організацією зі стандартизації, Європейською комісією зі стандартизації, Міжнародною електротехнічною комісією і Міжнародною організацією праці) національних стандартів у сфері

ергономіки і дизайну, включаючи стандарти, що визначають вимоги до характеристик продукції, а також вимоги до характеристик системи управління якістю підприємствами;

12) сприяння ефективному використанню дизайну підприємствами і організаціями. Однією з основних перешкод, що стримують розвиток ринку дизайну, є недостатня кількість знань на підприємствах про можливість досягнення позитивних результатів щодо підвищення конкурентоспроможності продукції та оптимізації виробничих процесів, пов'язаних з застосуванням дизайну [6].

Розширення попиту на послуги дизайну передбачає реалізацію наступних заходів: а) включення питань інтеграції дизайну у виробничі і управлінські процеси, у навчальні програми ВНЗ з менеджменту; б) сприяння підвищенню кваліфікації керівників підприємств вищої і середньої ланки у сфері інтеграції дизайну у виробничі та управлінські процеси, у тому числі у рамках реалізації державного плану підготовки управлінських кадрів для організації народного господарства України, а також освітніх програм для бізнес-шкіл;

13) сприяння проходженню підприємствами та організаціями ергономічної експертизи, яка дозволяє забезпечити зниження виробничого травматизму і зростання продуктивності праці;

14) надання державної підтримки у формі конкурсного співфінансування послуг з промислового дизайну при створенні нових зразків інноваційної промислової продукції малими підприємствами;

15) проведення семінарів і конференцій з ефективного використання дизайну промисловими підприємствами і загальноукраїнськими об'єднаннями підприємців і союзами дизайнерів;

16) надання державної підтримки у формі грантів консультативним організаціям у сфері дизайну, що забезпечить: індивідуальне консультування малих і середніх підприємств, організацій, з питань застосування дизайну, формування на підприємствах-виробниках цілісної системи дизайн-проекування, що покриває весь цикл розробки і виробництва продукції: маркетинг, розробка, виробництво, продаж; організацію семінарів, конференцій із застосування та інтеграції дизайну у виробничі процеси підприємств і діяльність бюджетних організацій; сприяння формуванню інформаційної взаємодії виробників і споживачів послуг у сфері дизайну через ініціювання контактів між ними, проведення сумісних конференцій, семінарів, виставок; розробка і розповсюдження, у тому числі на веб-порталах, інформаційних та аналітичних матеріалів про роль дизайну у сучасній економіці; популяризація питань використання дизайну на підприємствах у пресі та електронних засобах масової інформації методику [7].

З метою формування пріоритетних напрямів розвитку дизайнерської діяльності та активізації інноваційної діяльності у цій сфері основними заходами повинні стати: сприяння розвитку підприємництва і творчої діяльності у сфері дизайну; підвищення ефективності забезпечення захисту

інтелектуальної власності у сфері промислового дизайну і спрощення процедури отримання патентів на промислові зразки та ін. [8, с. 182-190].

Разом з цим виявляється необхідність в особливих регулятивах і нормах, які будуть визначати діяльність проектування, задавати їй цілі і формулювати закони. Проектування повинно враховувати не тільки практику споживання речей, але також і закономірності і механізми їх виробництва, а для цього необхідно дослідити існуючі виробництва, структури розподілу праці, можливі зміни цих структур, уособлення самого проектування.

Одночасно, розробка теорії дизайну передбачає розгортання теорії діяльності, на яку вона, наприкінці, і буде спиратися, об'єднавши всі розробки із сфери біхевіоральних наук, включаючи системотехніку, математичні розробки, теорію операцій, етнолінгвістику, антропологію.

Побудова теорії дизайну розподіляється на два напрямки: 1) розробка загальнологічних засобів структурно-системного дослідження об'єктів, що розвиваються, для аналізу яких слід використати методи структурно-функціонального, функціонально-морфологічного аналізу і генетичного розгортання висхідних структур теорії; 2) введення специфічних структур теорії дизайну, які мають пояснити сферу споживання речей у світі людського соціального життя, що включає весь людський соціум.

Провідним методом дослідження дизайну і розробки його теоретичної картини є метод переходу від абстрактного до конкретного, оскільки спочатку дизайнер будує найпростіші моделі, а потім, на основі його розгортання, формує першу модель як частину, як елемент більш складної системи.

Найважливішим аспектом наукової розробки дизайну виступає аналіз організації проектувальної діяльності, визначення основних нормативів і правил організації проектних груп, визначення точного місця дизайнера, як члена такої групи.

У цьому пункті теорія дизайну стикається з сучасними системотехнічними розробками, включаючи фактори розподілу праці: а) час і темпи виготовлення продукту, тобто максимальна продуктивність; б) можливості засвоєння різного знання однією людиною. 4) четвертим кроком є визначення засобів діяльності дизайнера.

Отже, вся система відносин поміж об'єктами, продуктами, засобами і процедурами фіксується у, так званих, завданнях діяльності, а, у наступному, формалізується в особливих оперативних системах, які ми використовуємо для механічного і автоматизованого вирішення задач. Однією з найважливіших умов організації проектувальної діяльності є знання про системи «люди-речі», тобто про життя людей у предметному середовищі і життя речей у житті людей [9].

Дизайнерська діяльність стає засобом, включеним у акт перетворення оточуючого світу. Методологія і практика дизайну все більше і активніше концентрується на проблемах політичних, соціальних, філософських. Розуміння дизайнерської діяльності, як різновиду декоративної творчості, у промисловості змінюється усвідомленням діяльності дизайнера, як універсального важеля

загострення або послаблення соціальної напруги, оскільки соціальні проблеми набувають домінуючого характеру. Саме з цієї причини онтологія і методологія соціальної філософії, що осмислюється через призму дизайнерських проблем у міждисциплінарній структурі дизайну, стає особливою ланкою, що об'єднує всі аспекти дизайну, який змінюється і розвивається на початку ХХІ століття [10].

Висновки

Таким чином, основними напрямками розвитку дизайнерської діяльності в Україні є, по-перше, забезпечення ефективності використання дизайну у проектуванні сфери життєдіяльності населення на засадах людиновимірності, яка формується під впливом сутнісних сил особистості дизайнера і впливає на замовника/споживача/глядача у ході споживання ними дизайнерської продукції у вигляді ідей, концепцій, теорій, або споживацьких речей, художніх виробів і послуг. Дизайнерська діяльність перетворює навколишній світ з метою надання йому рис гармонійності, естетичності, суспільно визнаної корисності, споживацької привабливості. гуманізує й естетизує взаємодію людей з природою і спрямована на формування естетичного ідеалу суспільства. По-друге, дизайнерська діяльність слугує підвищенню конкурентоспроможності товарів і послуг підприємств різних секторів економіки на внутрішньому та зовнішньому ринках за рахунок орієнтованості на естетичність, екологічність, ергономічність, національну спрямованість.

Вирішення цих проблем потребує державних заходів, спрямованих на:

- 1) формування міжвідомчої робочої групи для розробки галузевих концепцій і планів дії у сфері дизайнерської діяльності;
- 2) формування експертних рад з розвитку дизайну в органах виконавчої влади і органах місцевого самоврядування;
- 3) формування мережі центрів розвитку дизайну місцевого і регіонального рівнів;
- 4) фінансування заходів з розвитку дизайну в Україні у різних сферах (освіти, охорони здоров'я, культури, транспорту, житлового будівництва, регіонального і муніципального розвитку, розвитку сільського господарства) і програм сприяння розвитку інноваційної інфраструктури і науково-технологічної бази, програм державної підтримки суб'єктів малого підприємництва, програм підтримки зовнішньоекономічної діяльності.

Список використаних джерел

1. Дяченко Ю.Г. Інтернаціональне та національне в сучасному дизайні / Ю.Г.Дяченко // Вісн. Харк. держ. акад. дизайну і мистец. – Х., 2002.-№6.-С. 248-250.
2. Рац М.В. Экология. Природа или экология человека // Общественные науки и современность.-М., 1999.-№3.-С. 150-160.
3. Ермолаев А.П. Специфика дизайнерского мышления/ А.П.Ермолаев // Дизайн в системе культуры.-1982.-С. 62-63.
4. Захарова С.О. Людиновимірна природа дизайнерської діяльності як предметної творчості людини / С. О. Захарова // Наукові записки Київського університету туризму, економіки і права. Серія: Філософські науки. - К.: КУТЕП, 2010. Випуск 8.- С.275-300.

5. Розенблум Е. Художественное проектирование: Стратегия и тактика // Декоративное искусство СССР.-1989.-№9.-С. 30-33.
6. Розенберг Дж.М. Бизнес и менеджмент. Терминологический словарь.- М.: ИНФРА-М, 1997.- 464 с.
7. Сомов Ю.С. Композиция в технике [3-е изд. перераб. и доп.] / Ю.С.Сомов. - М.: Машиностроение, 1987.-288 с.
8. Розин В.М. О дизайнерской предметности / В.М.Розин //Дизайн в системе культуры.-1982.-С. 64-66.
9. Рубан О.М. Естетична діяльність: вияв унікальності особистості: Автореф. дис... канд. філос. наук: 09.00.08 /Київський ун-т ім. Т.Г.Шевченка.-К., 1997.-18 с.

REFERENCES

1. Voronkova V.G. The role of government in society, changing and its impact on the sustainable development // Scientific Papers. Journal of Humanities Zaporizhia State Engineering Academy. - Zaporozhye: ZSIA. - Issue №26. - 2006. - 229 p.
2. Voronkova V.G. The concept of sustainable economic and political development: social-philosophical analysis // Journal of Humanities Zaporizhia State Engineering Academy. Collected Works / Chief editor VG Voronkov. - Issue 28. - Zaporozhye: DIG Publishing, 2007. - 236 pp
3. Human Development Report: 2010 - The Real Wealth of Nations: Pathways to Human Development / Translation from English; UNDP. - M.: Publishing House "All The World", 2010.- 244p.
4. Human Development Report 2011 - Sustainability and Equity: A Better Future for All / Translated from English; PROON.- M.: Publisher "All The World", 2011.- 188p.
5. Mudouz D. Limits to Growth / D.Medouz.- M.: ECC "Akademkniga" 2007.- 342p.
6. Sustainable Society: Zaporizhzhya regional experience: monograph drafters handsome M.A., Dudareva I.V.; under the general editorship M.A.Lepskiy. - Zaporozhye: CSC Alliance, 2015.- 198p.
7. The socio-economic potential of sustainable development: the textbook / under the editorship of Professor L.G.Melnik (Ukraine), and professor. L.Hens (Belgium) .- Sumy: ITA "University Book", 2007.- 1120p
- 8.Sustainable development of society: a tutorial / auth.: Sadovenko A., L. Maslovskaya, W. Wednesday, T. Tymochko. - 2 ed. - K.: 2011. - 392 p
9. The international economic development strategy: Textbooks / Edited Y.V.Makogona.- K.: Knowledge, 2007.- 461 p. - (Higher Education of the XXI century).

ЗАХАРОВА С.А., кандидат философских наук, доцент кафедры промышленного и гражданского строительства, Запорожский институт экономики и информационных технологий (Запорожье, Украина) E-mail: arconzp@mail.ua

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПРИОРИТЕТНЫХ НАПРАВЛЕНИЙ РАЗВИТИЯ ДИЗАЙНЕРСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КАК СРЕДСТВА ГУМАНИЗАЦИИ ОБЩЕСТВА В УКРАИНЕ

Исследуются приоритетные направления развития дизайнерской деятельности в Украине в условиях постиндустриального общества и государственные факторы, влияющие на дальнейшее развитие дизайнерской деятельности, рассматривается ряд существенных препятствий на пути гуманитарного развития дизайна в Украине, определяются основные задания, одним из них есть необходимость в особые регулятивы и нормы, которые будут определять деятельность проектирования, задавать ей цели и формулировать законы, учитывать не только практику потребления вещей, но и закономерности и механизмы их
Визначення пріоритетних напрямів розвитку дизайнерської діяльності як засобу гуманізації...

производства, выявляется необходимость разворачивания теории дизайна, которая охватывает все сферы жизнедеятельности человечества, включая практическую и творческую деятельность, методы и средства удовлетворения жизненных и социальных потребностей, вопросы национальных традиций, проблемы формирования эстетической культуры общества, конечным продуктом которой есть эстетический идеал.

Ключевые слова: *приоритетные направления развития, дизайнерская деятельность, теория дизайна, эстетическая культура общества, эстетический идеал.*

Zakharova, Svetlana, *Candidate of Philosophic sciences, Assistant Professor of civil and industrial construction department Zaporozhye institute of economy and information technology (Zaporozhye, Ukraine) E-mail: arconzp@mail.ua*

DETERMINATION OF MAIN DIRECTIONS OF DESIGN ACTIVITY DEVELOPMENT AS MEAN OF SOCIETY HUMANIZATION IN UKRAINE

Anotation. There is researched main directions of design activity development in Ukraine in conditions of postindustrial society and state instruments that can influence further streaming of design activity; it is observed number of sufficient barriers for design activity development in Ukraine; it is determined key tasks that arise on the way of design activity development in Ukraine, one of them is requirement of specific norms and regulations, that can show its targets and create laws based not only on things consumption practice, but also principal and mechanism of thing manufacturing; there appear necessity to spread of design theory that collate all sphere of human vital activity, including practical and creative activity, social communications, mean of vital and social demands satisfaction, problem of nation traditions renovation as well as problem of estetic culture sculpturing, final reflection of which is society esthetic idol.

Key words: *main directions of development, design activity, theory of design, esthetic idol.*

*Дата надходження рукопису 07.05.2015 року
Рекомендовано до публікації 12.05.2015 року*